

СТАНОВИЩЕ,

подготвено от проф., д.с.н. Максим Мизов,

за участие в обявения конкурс за придобиване на академична длъжност „доцент” по професионално направление „Философия”, шифър 2.3, за нуждите на секция „Социални теории, стратегии и прогнози” на ИИОЗ при БАН и с профил изследване на ляворадикалната философия и социални теории. Конкурсът е обявен в бр. № 94 на Държавен вестник от 25.XI.2016 г., с. 106.

В обявения хабилитационен конкурс участват двама души – гл.ас., д-р **Димитър Ганов** и гл. ас., д-р **Калоян Методиев**. Формално, те са представили всички необходими документи, съответстващи на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България, Правилника за условията и реда на придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в БАН и Правилата на НС на ИИОЗ. По същество, обаче, предоставените документи на единия кандидат се разминават с основната траектория на проблематиката, за която е обявен и този конкурс. Това обстоятелство вече налага много коректно, добросъвестно, обективно, прецизно и категорично да формулирам преценките си за кандидатурите на всеки от двамата участника в конкурса.

Двамата кандидати притежават и съответните академични длъжности – главен асистент, при това и с над петгодишен опит в тях, както и необходимата учебна натовареност, която да е свързана със съответни научно-преподавателски ангажименти и значим опит, който да е реализиран в авторитетни наши висши учебни заведения. И двамата кандидати са водили успешно собствени лекционни курсове и семинарни занятия.

Д. Ганов е преподавал философия (с хорариум от 120 ч. годишно) в УНСС, а К. Методиев е преподавал в три висши учебни институции – в СУ „Св. Климент Охридски”, където е имал собствени курсове по ритуализация в политиката, политика и политически институции; като хоноруван преподавател в Международното висше бизнес училище, където пък е водил самостоятелни курсове по управление на проекти и европейска икономическа интеграция, както и като редовен асистент в ЮЗУ „Неофит Рилски”, където вече е обучавал студентите по дисциплини или тематични курсове от сферата на политически маркетинг, институции на съвременната държава, политически партии, енергийни и имиграционни политики и съвременна политическа история на Балканите.

От представените за настоящия конкурс публикации е видно, че при д-р Димитър Ганов определено доминират научно-изследователските интенции и инвенции, докато при д-р Калоян Методиев, заедно с този отчетлив щрих в неговата изследователска и творческа биография следва да се отбележат и по-големите му преподавателски, но и експертни ангажименти, свързани с актуални и значими проблеми на нашето съвремие.

И двамата кандидати (в настоящия хабилитационен конкурс) притежават несъмнено и много активно отношение към и солидно участие в различни авторитетни, научни и образователни институции, а и в редколегии на специализирани научни списания. По отношение на принадлежността си към, а и на участието си в дейността на подобни (научни и образователни) институции, както и спрямо депозираните и осъществените от, или чрез тях международни проекти несъмнено приносите и заслугите на г-н Калоян Методиев са очевидно доста по-големи в сравнение с тези на г-н Димитър Ганов.

В представените за рецензирани публикации на всеки от кандидатите определени липсват такива, които да са с колективен характер, а и при които да не е достатъчно релефно демонстрирана автентичността на персоналните идеи и приноси в даден труд.

Предложеният комплект на документи от Димитър Ганов показва неговата разнородна – научно-изследователска и научно-преподавателска – дейност. Основните на-учно-теоретически и изследователски интереси на д-р Ганов са насочени преди всичко в сферата на политическата философия, философията на историята, политическата социалогия и социално-философската проблематика, ангажирани са с анализа на състоянието и еволюцията на ляворадикалните и постмодерните философски идеи и концепции, отразяващи съвременното състояние и перспективите на философската рефлексия.

Предложеният набор от документи и, по-специално, списъкът с публикациите на д-р Калоян Методиев разкриват неговите, безспорно разностранни, но и продуктивни – теоретични, преподавателски и експертни – изяви, които обаче са изцяло в областта на политологията и теорията на международните отношения; по-точно, в ракурса на тяхното актуално състояние и перспективите за тяхното развитие в няколко страни от Балканския полуостров, както и на отношенията между тези страни и България. Те, обаче, *принципно не притежават нищо общо със специфично философската рефлексия и интерпретация* на съвременните леви идеологии или социални теории и

доктрини, освен ако не сметнем за необходимо да търсим подобни връзки в критиките на някои леви визии и практики от позициите на техни антиподи, при което обаче лявото не е център, а някакъв фон или далечна периферия на основната проблемно-тематична доминанта.

Двамата кандидати притежават (документално фиксирани) и немалко сериозни участия в авторитетни – международни и национални – научно-теоретически форуми, които са въплътени и в съответни публикационни продукти от тези конференции и пр.

За настоящия хабилитационен конкурс Димитър Ганов е документално депозирал 6 доклада в международни научни конференции и два доклада на научни форуми с международно участие, а Калоян Методиев е фиксирал едно свое участие в международна научна конференция и още четири участия във форуми с международно участие.

Двамата кандидати също така депозират за своето участие в настоящия конкурс и *повече от необходимото* (според изискванията) количество научни публикации.

Димитър Ганов предлага за конкурса 1 монография – „Как си храним капитализма” (2016, която е представена на читателската аудитория от електронно издателство „OMDA”), 7 научни студии и статии в реферирани издания, от които 2 на чужд език, 18 статии в нереперирани издания, от които 1 разработка е на чужд език, като, заедно с това, визира и 3 цитирания на негови идеи, тези или становища от други автори.

Калоян Методиев предлага за настоящия хабилитационен конкурс 2 монографии – първата е посветена на актуалната тематика за „Западните Балкани и България (политика, дипломатия, сигурност), 2016 г., издание на Българското геополитическо дружество и Балкански институт за стратегически прогнози и управление на риска, и втората – със заглавие „Поколения и възраст в политиката. Българският преход”, която е публикувана от издателство „Фабер” – Велико Търново през 2012 г., но пък и спрямо която, в известна степен, може съвсем определено да се твърди, че е и доста сходна, или пък даже че е своеобразно творческо допълнение и доразвитие на негови (безспорно напълно автентични и много оригинални) творчески идеи, лансирани, аргументирани и апробирани и в дисертационния му (докторски) труд, както и още 16 статии, от които 7 са на чужд език, а и с 12 цитирания на негови идеи от други автори – български и външни.

Г-н Калоян Методиев е депозирал и редица положителни отзиви, или преценки и на авторитетни наши учени за някои от неговите идеи или публикации, което също подчертава несъмнените качества и достойнства на изследователския му труд, а и опит.

Длъжен съм да подчертая, че двамата кандидати са депозирали пред членовете на журито свои интригуващи и високо качествени разработки, които се отличават и с релефно забележим оригинален, автентичен, но и иновационен потенциал, който няма аналог сред други наши изследователи в конкретното тематично изследователско поле. Продукцията и на Ганов, и на Методиев представя кандидатите като притежаващи несъмнено собствен изследователски, анализаторски, интерпретативен, но и стилистичен профил, какъвто въобще не може да се открие сред други наши днешни изследователи. Много високото качество на лансираните от тях идеи, осъщественият анализ, интерпретациите и аргументите, които предлагат, са безспорни и заслужават позитивни оценки. В разработките и на двамата кандидати няма *абсолютно никаква следа* от заимстване, копиране или плагиатство на чужди идеи, и на вече познати интерпретативни матрици. Подобен факт заслужава адмирации от страна на техните рецензенти, а пък и читатели.

И двамата кандидати демонстрират – чрез депозираните публикации, – че притежават висока научна компетентност и завидна ерудиция по проблемите и темите, които засягат и анализират в своите изследователски начинания, а и съответно продукти. Всеки – в своето проблемно-тематично, аналитично и интерпретативно поле – показва, че владее най-новото, което излиза по съответната тема, върху която той се е фокусира.

Смятам и за необходимо да посоча, че депозираните от г-н Д. Ганов разработки, най-вече монографичният му труд, представляват нещо съвършено различно от нивото на интелектуалната продукция по подобни теми, защото са израз на творческа дързост да се извадят на показ и дебатираат със солидни научни аргументи инак табуирани теми. Те нямат нищо общо с днешната – конюнктурна и изглеждаща като „конфекционна” – интелектуална продукция, която е твърде едностранчива, доста огледално изглеждаща. „Бели лястовици” в науката винаги е имало, макар за жалост да са били само единици, но все пак е добре, че един от кандидатите в настоящия конкурс встъпва в такава роля.

Специално искам да отбележа изключително *почтеното отношение* на всеки един от двамата кандидати по отношение на селектирането, обосновката, аргументацията и визирането на приносните моменти в техните (депозирани за конкурса) изследвания. Нито един от тях не си е позволил да фиксира каквито и да са

аспекти, проблеми, трактовки или оценки, които не отговарят на реалното съдържание, на истинското качество, а и на формите и параметрите на лансираните от тях идеи, визии или аргументи. Подобни жестове заслужават много високи оценки и от гледна точка на научната етика.

Към предложените за рецензиране интелектуални продукти, т.е. идеи, становища, тези, аргументи и интерпретации от страна на г-н Димитър Ганов, мога да кажа, че някои от тях, най-вече монографичният му труд, биха могли да разширят своята тематична, а и тълкувателна оптика, да поставят в обектива на теоретико-методологическия анализ и други съвременни идейни конструкции, визии, доктрини, концепции и теории, което искрено се надявам той да осъществи в следващи свои оригинални произведения. Освен това и считам, че, при едно допълнително развитие или надграждане на неговите идеи и публикации, би могъл да се възползва и от други, авторитетни съвременни постмодерни или не-постмодерни изследователи и автори, които още повече да „бронират“ лансираните и отстояваните от него идеи, анализи, обосновки, аргументи и трактовки, ако, разбира се, той продължи в тази своя идейно-теоретична ориентация и по-нататък. Защото освен фиксираните в неговите – и депозирани за конкурса – публикации автори има и доста други ляворадикални или техни опоненти и критици, които би следвало да заемат някакво място, внимание и роля в един такъв (комплексен и задълбочен) анализ.

Критичните оценки, колегиалните съвети и препоръки, които бих могъл на драго сърце, но и с искрено желание да адресирам към предложените от г-н Калоян Методиев идеи и разработки, обаче, биха били изцяло от сферата на политологията, етнологията и етнополитиката (към която имам своите интереси, изследвания и немалко публикации), но тъй като тази – несъмнено твърде актуална, пък и значима проблематика, – изобщо не влиза в контекста на централната тема на настоящия хабилитационен конкурс, то и няма да си позволя да губя време на почитаемото жури с подобни тези, или тълкувания.

Не смятам, че е необходимо, пък и полезно да отправям философски претенции, или критики към интелектуална продукция, която е от съвсем друг тематичен регистър, поради което освобождавам г-н К. Методиев от задължението да отговаря на мои тези.

Депозирам, че нямам абсолютно никакви роднински или пък други – недопустими от закона и правилата на БАН и ИИОЗ за подобни казуси, – връзки и зависимости с всеки един от двамата кандидати, конкуриращи се в този хабилитационен конкурс.

Личните ми представи и преценки за всеки един от двата кандидата в настоящия хабилитационен конкурс, които са високо положителни, се градят почти изцяло на моите впечатления от техните изследователски, а най-вече на публикационните им изяви.

Искрено съжалявам, че в подобен хабилитационен конкурс един от двамата толкова достойни кандидати трябва да загуби – при това свършено независимо от и въпреки несъмнено високите му положителни качества и доказаните му постижения като изследовател и автор. Но дълбоко се надявам, че той ще проумее, че същата съдба би могла да сполети и неговия конкурент, ако двамата участваха в хабилитационен конкурс, който да е с обратната тематична ориентация, т.е. с политологическа ориентация.

На базата на предоставените документи на двамата кандидати и след много внимателно и прецизно оценяване на техните, несъмнено твърде високи научни качества и постижения, определено, убедено и категорично **давам своя вот в полза на кандидатурата на г-н Димитър Ганов** за придобиване на академичната длъжност „доцент“.

София, 14 март, 2017 г.

Подпис:.....

(Проф., д.с.н. Максим Мизов)